

Do 20. marca se vrši v Greater Clevelandu kampanja za zbiranje v sklad z Rdeči križ. Vsak je proš, da daruje po svojih močeh. Na Rdeči križ se obrnemo za pomoč v sili in ta vselej pomaga. Slika kaže poslansko Rdečega križa, ki je prišla obiskat revno družino, da popiše njene potrebe ter pošlje pomoč.

VESTI
IZ SLOVENIJE

VRAČAJO SE. Titove oblasti zaporedoma izočajo na bloku pri Rdeči hiši v Gorici številne italijanske državljane. Med temi tudi take, ki so jih odpeljali meseca maja 1945 iz raznih krajev Julijske krajine in tam obsodile.

KRASKI TERAN prodajajo. Titov režim v Jugoslaviji jemlje kmetom tudi vino po zelo nizkih cenah, da ga nato drago prodaja v inozemstvo. Tako je prišlo tudi v Gorico nekaj kraskega terana, za katerega nekateri frontaši pridno agitirajo, ne da bi pomislili, da je vse to vzeto iz ust našim kmetom onstran železne zaves.

BODITE PONOSNI na slovenske šole! — Z največjim veseljem so zavedni tržaški Slovenci ugotovili, da je število dijakov na slovenskih srednjih šolah v Trstu močno naraslo.

Na učiteljsku in na višji realni gimnaziji je število dijakov v primeru z lanskim letom naraslo za 15%, na trgovski akademiji za 20%, na nižji industrijski strokovni šoli pa celo za 25%. Ravno tako je naraslo za 10% število dijakov na nižji gimnaziji.

CLOUDY Vremenski prerok pravi:

Deloma oblačno in mrzlo danes. Jutri oblačno, vetrovno in nekaj gorkeje z malo dežja.

Tri na dan

Nekje v Minnesoti je imelo žensko društvo sejo. Stavljen je bil tudi predlog, da bi se kaj darovalo za slovenske begunce. Križ božji, kaj takega!

Takrat pa ženičice pokonci, pa so vikale in klepetale, kakor bi jih kdo vlekla na gorečo grnado. Da naj pokoro delajo (begunci) kar so hudega storili v Jugoslaviji, pa to in ono.

Ena pa, ki je bila najbolj brihtna, ki vidi tudi v bodočnosti, jo je urezala: "Sparajmo, ženske, kajti čez dve leti bo v Ameriki strašna lakota, da ne bomo imeli kaj v usta nosit. Kaj bomo dajale in razmetavale!"

To je dokaz, da slovenski starši v Trstu niso in ne bodo klonili pod nobenim pritiskom in da je v tem pogledu vsako nedemokratsko ustrahovanje z izgubo že itak skromnega koščka vsakdanjega kruha pri tržaških Slovincih zaman.

Porast števila dijakov na naših srednjih šolah nam tudi dokazuje, da moramo pripisati padec v prvem razredu osnovnih šol predvsem padcu rojstev za časa vojne.

KRMIN. — Pred kratkim je obiskal slovenske šole v Krminu g. ravnatelj Leban, ki je zapovedal, da otroci italijanskega očeta ne smejo posecati slovenskih šol, tudi če je mati Slovenka. To čudno prepoved je utemeljeval s predpisi zakona, ki ne obstoja. Ko mu je neka mati očitala krivico, je dejal, da je dobil tak ukaz od svojih predstojnikov. To čudno ravnanje šolskih oblastev do naših šol je le člen v verigi gonje proti slovenski manjšini v Italiji, kateri bi hoteli vzeti tudi tiste šole, ki sedaj obstojajo. Zakona, na katerega se je g. ravnatelj skliceval, ni! Če pa tak zakon pride, mora določiti tudi to: da morajo vsi slovenski starši pošiljati svoje otroke v slovensko šolo. Tako bo moral tudi g. ravnatelj Leban poslati svojega v našo šolo.

NAJNOVEJŠE VESTI New York. — Valentin Gubičev, ki je bil zaradi špijonaže obsojen na 15 let ječe in kateremu je bilo dano na izbiro, da se lahko vrne domov v Rusijo, je prekladal svoj prvotni sklep, da se vrne in izjavil, da ostane tu, kjer se bo boril proti odsodbi.

Praga. — Valdo Klementis, češkoslovaški minister za zunanje zadeve, je bil včeraj nadomestjen z Viljemom Sikrom, dosedanji podministrom in v Moskvi treniranim komunistom. Klementis je bil menda preveč "zapadnjaški" in je bil svoječasno član dr. Benešev za mejne vlade v Londonu.

Quebec. — Zlatar J. Albert Guay, ki je pred meseci položil bombo v letalo, s katerim je poleg drugih potnikov potovala njegova žena, je bil obsojen na smrt in bo obesjen 23. junija. Poleg žene je bilo ob eksploziji bombe ubiti še 22 drugih ljudi.

Jugoslavija izraža Italiji svoje obžalovanje nad incidentom na Jadranskem morju

Titov režim ponuja odškodnino za uboj italijanskega ribiča. — Želi tudi sporazum radi Trsta, ker pričakuje ponovnega pritiska od strani Sovjetske zveze.

Belgrad. — V prizadevanju, da se omili napetost med Belgradom in Rimom, je jugoslovanska vlada 10. marca izrekla italijanski vladi svoje obžalovanje nad ubojem kapitana neke italijanske ribiške ladje, ki je izjavila, da bo plačala odškodnino družini ubitega.

Belgrajska vlada je dalje obljubila, da bo kaznovala narednika, ki je poveljeval jugoslovanski stražni ladji in kateri narednik je ubil italijanskega kapitana.

Jugoslovanska ladja je prestregla italijansko ribiško ladjo 25 milj od jugoslovanske obale. Jugoslovani pa pravijo, da se je incident primeril osem milj od jugoslovanske obale in poldrugo miljo od jugoslovanskih teritorialnih voda. Italijani pa pravijo, da je jugoslovanski narednik stopil na laško ladjo in hladnokrvno ustrelil italijanskega kapitana, Jugoslovani pa trdijo, da je storil to v samoohranbi.

Dejstvo je, da hočejo Jugoslovani poravnati ta incident. Jugoslovanski voditelji si prizadevajo doseči sporazum za etnografsko razdelitev tržaškega ozemlja med Jugoslavijo in Italijo. Oni pravijo, da ne bodo nikoli izročili Italiji B zone, ki je obljubena s pretežno slovensko večino.

V diskuzijah tržaškega vprašanja imajo jugoslovanski voditelji na vidiku čas, ko bodo Sovjeti zopet ojačili svoj pritisk na Titovo vladno do nevarne točke. Zato si režim marsikaj Tita želi, da bi imel takrat proste roke in da se mu ne bi bilo treba baviti z drugimi zadevami. Jugoslovanski voditelji smatrajo, da bi jim bila prijeteljska Italija na njihovi zapadni meji v veliko olajšavo, ko napoči usodni dan (s Sovjetsko zvezo, o katerem so prepričani, da bo napočil prej ali slej).

Senator McCarthy in bivša sodnica sta si skočila v lase Washington. — Senator Jos. R. McCarthy, republikanec iz Wisconsin, je obtožil bivšo sodnico Dorothy Kenyon prokomunističnih simpatij in tendenc, ona pa mu je zabrusila v obraz, da je "navaden lažnivec." Oba bosta morala zdaj nastopiti pred senatnim odborom, ki preiskuje Mc Carthyjeve obdolžitve, da je 57 komunistov na vladni plačilni listi.

Miss Kenyon, ki je stara 62 let, je bivša delegatinja pri komisiji Zdr. narodov. Senator McCarthy je izjavil, da je ta ženska članica najmanj 28 komunističnih frontnih organizacij. Ona je to obdolžitev odločno zanikala ter označila senatorja za lažniveca.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Meščani Leipziga še vedno pričakujejo osvoboditev od strani Amerikancev

Časnikar Lyle Wilson poroča z mesta Leipzig v vzhodni Nemčiji, ki je pod oblastjo Sovjetov: S tremi drugimi Amerikanci sem se odpeljal z avtomobilom kakih sto milj daleč iz Frankfurtu skozi ameriško zono do prvega sovjetskega cestnega bloka ali zapore. Osemkrat so nas ustavili za pregled naših papirjev. Zadnja preiskava je trajala eno uro. Med drugim so zabeležili natančno poročilo o denarju, ki smo ga imeli s seboj.

Kapitalistični dolarji so dobrodošli Ruski in nemški policisti so se posebno zanimali za vsoto ameriških dolarjev in "travelers' checks", ki jih je imel kdo pri sebi. Upali so namreč, da jih bodo potrošili v sovjetski zoni. To je namreč ena plat ameriškega kapitalizma, ki jim je zelo všeč.

Dvakrat na leto je inozemcem dovoljen prihod za železni zator, v mesto Leipzig, in sicer spomladi in jeseni, ko je tam velesej ali razstava.

Ko smo vstopili v naš avto, da se odpeljemo v Berlin, je skupina Nemcev, mož in žena, nam pričela mahati v pozdrav in glasno klicati, da jih je lahko vsak slišal, kdor je le hotel poslušati:

"Al smemo tudi mi z vami?" Ako nudi mesto Leipzig kolidžak primeru za novi sovjetski demokratični svet, potem se lahko mirne vesti reče, da bi ga ljudstvo vzhodne Nemčije rado in nemudoma zamenjalo s starim demokratičnim svetom zapada.

Povprečen mestni prebivalec nima vroče vode. Vsak glavar družine je prejel doslej v tem letu okrog 350 funtov premoga za gorkoto in kuho.

Eni čujejo, da morejo drugi spati Naša družba je bila nastanjena v privatnih domovih. — Nam je bila odkazana soba z nekim stanovanju v petem nadstropju, katero stanovanje sta imeli v najemu dve starejši ženski. Gotovo sta morali biti silno potrebni, zakaj bili sta primorani sedeti in čuti vso noč, da smo mi lahko spali. Drugo jutro sta se opravičevali, ker nam ne moreta dati zajtrka. Kako naj ga dasta, ko nista imeli ne čaja, ne kave, ničesar. Ampak meščani niso boječi.

"ROUND-UP" V DETROITU

Detroit. — Detroitški mestni očetje so bili obveščeni, da je na detroitskih ulicah nad 5,000 starih avtomobilov, ki so jih njih lastniki, ki jih več nočejo, enostavno pustili tam.

Mestni svet je odredil, da ima nemudoma stopiti v akcijo pet trukov-vlačilcev, ki bodo "obkrožili" ta stara vozila ter jih odvlekli na prostor za staro železo. Truki bodo vlačili 24 ur — noč in dan.

Madžarska zahteva odpoklic treh Amerikancev

Budimpešta. — Madžarska vlada je izrabila proces proti Amerikancu R. A. Vogelerju ter zahtevala od ameriške vlade, da slednja odpokliče iz ogrske prestolnice tri ameriške častnike, ki so dodeljeni ameriški ambasadi. Ti častniki so: polkovnik James Kraft, vojaški ataše; polkovnik John Hynes, podataše, in major Donald Griffin, podataše za letalstvo.

Madžarska vlada je izjavila, da te osebe niso zaželjene v Madžarski zaradi njihovega pričanja v procesu proti Vogelerju, ameriškega reprezentanta International Telephone and Telegraph Co., in njegovega šestim soobtožencem, ki so bili pretekli mesec obsojeni v zapor radi vohunstva.

Državni department proučuje zdaj zahtevo madžarske vlade.

Župan mesta N. Y. mrzi rdeče unije

New York. — Župan O' Dwyer je v ponedeljek naznanil, da njegova administracija ne bo imeti nobenega opravka z United Public Workers unijo, ki jo je CIO organizacija izključila iz svojega okrilja kot unijo, ki je orodje komunistične stranke.

Zvišanje cen premogu

Pittsburgh, Pa. — Prodajalci premoga bodo najbrž zvišali cene premogu vseh vrst za 25c pri toni. Izvzet bo le tako zvalni stoker premog in premog, ki se ne kadi.

BOGATINI GOLJUFAJO VLADO

Washington. — Justični departament je naznanil, da bo tekom 48 ur uvedel preiskavo proti 149 osebam, samim milijonarjem, ki bodo obtoženi izbegavanja davkom v višini 10,000,000 dolarjev. To so še zaostali oziroma utajeni davki od leta 1943.

V New Yorku je bilo v ponedeljek zvečer obtoženih 34 prometnih trgovcev in industrijcev, da so hoteli oslepariti in prikrajšati vladno za \$2,032,649.

Med onimi, ki so obtoženi izbegavanja davkom, so tudi sledeči: Samuel L. Lebis, preds. Lebis Hotel Management Corp. ki upravlja hotele v Washingtonu, Pittsburghu, Bostonu in New Yorku; Louis Morrison, preds. Union Fountain Penn Co.; Edward Abrams, predsednik Capital Undergarment Co., in še mnogi drugi visokostojeci bogatini.

Roman "Jutro brez sonca" ji ugaja

Weston, Ont. — Roman "Jutro brez sonca" me je zelo razveselil. Zgodba o Milanu in Olgi pokaže jasno sliko življenja pod današnjimi tirani. — Knjiga je v resnici lepo napisana. Jaz jo znam že skoraj na pamet, kljub temu jo rada vedno znova berem. Tudi drugim rojakom jo toplo priporočam. Poldi Pestemer.

Ilse Koch je bila premeščena v zavod

Augsburg, Nemčija. — Ilse Koch, znana tigra in vdova po bivšem poveljniku koncentracijskega taborišča v Buchenwaldu, je bila premeščena v neki azil, kjer bodo preiskali njeno duševno stanje pred obravnavo pred nemškim sodiščem, kjer se bo morala zagovarjati meseca maja.

Angleži so povabili Johna Lewisa

London. — Angleška premogarska zveza je povabila Johna L. Lewisa, naj se udeleži njih letne seje 4. julija.

Anti-ameriška propaganda

Na velesejmu je bilo mnogo anti-ameriške propagande, toda v izložbenih oknih smo opazili tudi zastave svetovnih držav, med njimi tudi ameriško zastavo.

Posetniki velesejma so dobili tudi pamflete v barvah, ki so nosili naslov: "USA v besedi in sliki." Na naslovni platnici je bila slika neke starejše ženske, ki je med predstavo Metropolitan opere sedela udobno naslonjena nazaj in z po mizi iztegnjenimi nogami.

Vsa živila so racionirana. — Kave, čaja, mleka in olja sploh ni dobili. Boljšo hrano morete kupiti samo pod roko od uradnikov. Na črnem trgu, ki ga vodijo in kontrolirajo Rusi, računajo 15krat višje cene kakor so cene racioniranemu blagu.

Pogreb Anne Mlatkovich — Pogreb Anne Mlatkovich, o katere smrti smo poročali včeraj, bo jutri, v četrtek, ob devetih zjutraj v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče. Njeno truplo leži v Grdinovem pogrebnem zavodu na E. 62. cesti.

Zadnji čas za kontest

Jutri o polnoči bo zaključen kontest "Kdo je misteriozna dekle," kateri kontest prirejuje dekleška Marijina družba fare sv. Vida. Pošljite svoje odgovore na naslov: Miss Olga Geulla, 993 Addison Rd. Vsem odgovorom mora biti priloženih za \$3.00 davčnih znank ali Tax Stamps. Te znamke se bodo uporabile, da se pomagajo pri plačilu študij dijakov, ki vstopajo v semenišča.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Pozdravi iz Floride — Mr. in Mrs. Michael Telich pošiljata lepe pozdrave vsem prijateljem in znancem po Clevelandu in drugod. Mr. Telich se je podal k morju zaradi zdravlja.

Vesela vest — V petek 10. marca so se zglašile rojenice pri družini Anthony in Josephine Linc, 55 E. 336. St., East Lake, O. ter jima pri nesle za spomin krepkega sinčka, ki je že tretji v družini. Od prej imajo že Tonya in Roberta. Mati je hči poznane Mary Červan iz Kildeer Ave., ki je s tem že osmič stara mama, srečni atek je pa poznani papirar in barvar, sin Mary Linc iz Abby Ave., ki je že sedemkrat stara mama. Mati in dete se kar najboljšje počutita v Booth Memorial bolnišnici. Naš poklon na na vse strani!

Na operaciji — Frank Vidmar iz 1187 E. 173. je srečno preстал operacijo v Lakeside bolnišnici. Upamo, da se bo kmalu boljše zdravlja povrnil domov.

Važna seja — Nocjo ob 8 bo važna seja društva sv. Neže št. 139 K.C. of O. Vse članice so vabljene, da pridejo, ker je treba izvoliti nov odbor.

Vabilo na sejo — Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ vabi na sejo jutri zvečer ob 7:30 v nanavdnih prostorih.

Modna razstava — Ne zamudite veleznimive razstave, ki bo nocjo ob 8 v SND na St. Clair Ave. Nobene vstopnine ne bo. Tri glavne atrakcije bodo na tej razstavi: Carole Traven bo razstavila vse, kar je potrebno k obleki za neveste in družice. Niti v trgovinah v mestu se ne vidi tako krasnih oblek, pajčolanov in vsega prekrasnega nakitja, ki si ga poželje neveste. Mrs. Martin Antončič bo razstavila ženske obleke v najrazličnejših modah in Kindig Fur Co. iz Barbertona bo razstavila razno kožuhovino. Razstavni prostorji bodo vsi okrašeni, igrala bo izborna godba, nastopili bodo pevci, na razpologo bodo fina okrepčila in tako — zares pridite in si oglejte nocoj to prekrasno modno razstavo v SND. Boste videli, kaj premora naša trgovina. Stane vas nič ne, zakaj bi ne šli pogledat vsi, moški in ženske, mlado in staro, ker nekaj lepega si vsak rad ogleda.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH 1950
SUN MON TUE WED THU FRI SAT
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 52 Wed., March 15, 1950

Amerika se uči iz politike gorjač

Z ozirom na surovinske in barbarske metode, ki se jih polužujejo "ljudske demokracije" za železnim zastorom napram zapadu, zlasti napram Ameriki, je državni tajnik Acheson dejal, da imajo vse te akcije sovjetskih satelitov namen, "da odrežejo ljudstva vzhodne Evrope od vseh stikov z zapadnim svetom." Državni tajnik je pravilno pogodil, toda to je samo del zgodbe.

Za vsemi temi diplomatskimi nesramnostmi, ki jih ugajajo te lutarske države, kot Bolgarija, Romunija in Madžarska, stoji Sovjetska zveza, ki poljubno poteza nitke svojih lutk. Vse te naštudirane žalitve ameriških državljanov, trdovratno in trmasto upiranje vsakemu sodelovanju z zapadom, vse to je inspirirano in ukazano od Sovjetske zveze.

Z običajnimi notami in diplomatskimi overturami se ni moglo doseči nikakega izboljšanja tega nevzdržnega stanja, zato je vlada Zed. držav zamrznila imovino teh treh držav, kolikor je imajo tu. To je nekoliko bolj razumljiv jezik; je akcija, ki jo komunisti razumejo. Toda kljub temu bi bilo napačno pričakovati kaj skorajšnjega izboljšanja obstoječega položaja.

Mi ne smemo namreč nikoli pozabiti, da komunisti, ki vladajo tem državam, niso svobodni Bolgari, svobodni Madžar ali svobodni Romunci, temveč čisto navadni agenti tuje velesile, ki morajo v svojih deželah delovati v interesu te sile, ne v interesu svojega ljudstva.

Ukazi Moskve tem državam oziroma njihovim vladarjem zadnje mesece se glasijo, da morajo slednji v kali zatreti vsako neodvisno akcijo v svojih deželah. Moskva se namreč bolj boji nagibanja k titoizmu, kakor to priznava.

To gibanje, ki ga je sprožil maršal Tito in katerega posledica je bila, da se je Jugoslavija nenadoma znašla izven Kominforme, je komunistem, toda bolj pomešan z lokalnim kakor ruskim nacionalizmom. Zato ga Kremelj ne more tolerirati in trpeti, ker pomeni to gibanje nevarnost za sovjetski imperializem.

V verige uklenjena ljudstva "ljudskih demokracij" s pozornostjo in zavistjo zasledujejo in vidijo, ko Tito tako uspešno kljubuje. Ti narodi vidijo, kako dobiva Tito od zapada pomoč, katere mu Sovjetska zveza ni mogla dati. In vidijo, kako si Tito krepi svoj prestiž doma, ne da bi mu bilo treba postati lutka Zed. držav, in to kljub desperatni propagandi Sovjetske zveze, ki ga slika in prikazuje kot "poslušnega psa Wall Streeta."

Ti narodi še niso pozabili, da so hoteli tudi oni sodelovati z Marshallovim načrtom in biti deležni njegovih blaginj. Ampak Sovjetska zveza je rekla: NE! Oni se dobro zavedajo svoje neznanske revščine, ker jim je sovjetska politika eliminirala vsako trgovino z zapadom, od katere trgovine so bili tako zelo odvisni za svojo ekonomsko eksistenco.

Sovjetska zveza se občutij teh narodov mnogo bolj zaveda kakor se jih zavedajo Zed. države. Policijski sistemi, ki jih vzdržuje Sovjetska zveza v teh "neodvisnih ljudskih demokracijah," imajo ostre oči, dobra ušesa, fine nosove in dolge, močne roke. Zato se je Rusiji povsod posrečilo kaj kmalu zatreti vsako sled titoizma, ki ga v tem slučaju lahko smatramo za neodvisno mišljenje ali dejanje.

Naravno je, da ker so Zed. države s svojim Marshallovim načrtom in drugimi sredstvi ekonomske pomoči glavna atrakcija teh ljudstev, so one tudi glavna tarča sovražnosti sovjetskih gospodarjev. In to so vzroki, da te satelitke po ukazu svojih moskovskih gospodarjev tako nesramno postopajo z ameriški diplomati in drugimi ameriški državljani, proti katerim naperjajo vsakovrstne fantastične obtožbe, ker jih hočejo diskreditirati pred ljudstvom in jih prikazati kot agente imperialistične sile, ki hoče na vsak način vojno.

Razumljivo je, da Amerika lahko udari po glavnem iniciatorju te politike, po Sovjetski zvezi, samo potem njenih satelitk. Z zamrznenjem njihove imovine tukaj, bodo te države vidtele, kam jih je dovedla njihova slepa hlapčevska pokornost Sovjetiji.

Ali se hoče Tito spraviti z Moskvo?

Nedavno tega se je Tito silno razkoračil ter besno napadel Zedinjene države, ki da zavlačujejo z izročitvijo milijonov, katere so mu baje obljubile.

Kmalu nato je Titova vlada priznala komunistično "vlado," to je moskovsko peto kolono v Indokini, kar daje povod ugibanjem, da namerava ta lisjak pustiti odprta svoja zadnja vrata za morebitno spravo s Kominformo in Moskvo.

K temu dostavlja clevelandski "Press": "Ako se ne drže denarja, ki ga dajemo Titu, nobene politične obveze, bi se ga morale. Mi podpiramo tega balkanskega bandita samo zaradi njegove zdravbarske cene, ker meša štrne Moskvi. To delamo v upanju, da če se njemu posreči, da se obdrži izven moskovske ograde, utegnejo še druge balkanske države prelomiti z Moskvo."

Vse lepo in prav. Ampak če bo Tito žgal oba konca sveče proti sredini, kakor daje misliti njegova politika v Indokini, tedaj bo najpametneje, da porabimo denar, ki smo ga njemu namenili, za druge potrebe.

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

Kakih 15 do 20 narodnosti je zastopanih pri NCWC v New Yorku pri delu za izvedbo begunskega zakona. Po poldrugem letu trdega dela se je v zastopnikih teh narodnosti nabrala že lepa zbirka dragocenihkušenj. Te skušnje se tičejo oblasti, ki imajo v rokah izvedbo begunskega zakona, tiče se dela samega, tiče se beguncev, ki so še na oni strani morja. Pa zdaj se je nabralo že tudi veliko skušenj glede novih naseljencev, takozvanih Novih Amerikancev.

O vseh teh in takih zadevah mora biti narodnostni zastopnik pri NCWC dobro poučen, drugače ne more svoje dela uspešno opravljati. Nobeden teh delavcev se ne sme zariti le v ozko odmerjen kup svoje lastne zemlje, da bi ne imel razgleda tudi na sosednjo zemljo. Zato si narodnostni zastopniki tu radi izmenjavajo informacije, doživljaje, poročila.

Ker med deiom samim to izmenjavanje dostikrat ni mogoče radi prezaposlenosti, nas vodstvo NCWC od časa do časa skliče na skupno konferenco ali posvetovanje. Od sklica telja samega slišimo dosti dragocenih misli, naročil in navodil, informacij in pouka. Narodil zlasti v tem smislu, kako naj vplivamo na nove, ki so tu, da se bodo v novem položaju kolikor mogoče kmalu znašli in se novim razmeram prilagodili brez posebnih trenj in bridkosti.

Vsak narodnostni zastopnik dobi besedo, da razloži morebitne posebne težave svoje lastne narodnosti. Pa še drugi so povabljeni na take konference, zlasti zastopniki narodnostnih organizacij in tiska. Tudi ti ljudje vedo mnogo povedati, zakaj kak nov Amerikane se v svojih težavah zateče k vsem mogočim ljudem za dober svet, pa naj bodo tesno povezani z NCWC ali pa ne.

Jaz se zelo rado udeležujem takih sestankov. Večinoma poslušam, k besedi se le redko javljam. Velikih pritožb od strani naših ljudi nimam — hvala Bogu — preveč hvaliti jih pa tudi nečem. Prvič pravi pregovor: Ne hvali dneva predvečerom. Drugič pa nečem v zastopnikih drugih narodnosti vzbujati zavisti, ko vidim, da še nekateri bore res s silnimi težavami.

Ko poslušam njihova pripovedovanja, hvalim Boga, da je med našimi bolje, pa me zaven zmerom skrbi, če se ne bodo tudi med našimi slovenskimi novimi pojavile take in take reči. In obenem mislim na tole kolono, ki vsak teden pritisne name, da jo moram sklanjati. In si kako zgodbico, ki jo slišim na sestanku, denem v spomin za čas, ko bo treba tipkati kolono. In potem natipkam, na pol iz spomina, napol iz domišljije. Natipkam jo ne z namenom, da bi koga ošteval, ampak zato, da že naprej svarim in pokažem, kako narobe bi utegnili iti tudi med nami, če bi se zmerom ne pazili.

Eno tako zgodbičo sem napisal pred nekim tedni. Seveda sem na tihem želel, da bi zgodbiča rodila svoj sad. Nisem pa želel, da bi ga rodila na tak način, kot ga v resnici je. Zelo prav se mi zdi, če vidim, da ljudje čitajo, kar tipkam. Nisem pa mislil, da bodo s tako ihto brali kot nekateri terejo. S tako ihto namreč, da so kar brž "odkrili" nekoga — A. G. je tistemu ime — ki je po njihovem mnenju žena.

zalužil, da se mu zabrusi v brk: To je tvoje delo . . .

Seveda tudi sam berem, kar novi pišejo na Slovenian Desk ali na Ligo. Marsikaj od tega mi ostane v spominu, vsaj takole nekako napol, pa seveda tudi od tistega kaj porabim, ko tipkam kolono. Če bi me pa takrat kdo vprašal, v katerem pisumu je bila ta alj ona misel, to ali čno vprašanje, bi ne mogel povedati.

Zame je prav zanimivo, kadar pridem do spoznanja, da je moja kolona žadela "v živo." To je samo dokaz, da ljudje res čitajo in stvar premislijo. In vrh tega je to dokaz, da so problemi približno isti vsespovsod, eden naletel nanje danes, drugi jutri, eden v tem kraju, drug v drugem. Radi tega je prav brez pomena, če kdo misli, da je ravno on "napaden" in da se kdo ravno nad njim "znaša."

No, pa dovolj o tem.

Zdaj pa spet nekaj prosilcev za sponzorje. Gre predvsem za družine, ki še čakajo in prosijo. Morda se bo pa le kdo še oglasil zanje.

M. MALLY Stanislav, 38 let tet star, električar in radijski tehnik. Razume se, da bi prijel tudi za kaj drugega, dokler si ne najde zaposlitve v svojem poklicu. Žena, Hilda, je šivilja. Sin Alfred star 17 let. Bivajo v Avstriji.

MARINIČ Leopold, 31 let, kmet, sadjarjec in vinorejec. Žena je Vida in sin Boris je leto dni star. Bivajo v Nemčiji.

MIHALIČ Boris, 54 let z ženo Vido. On zna angleško in več drugih jezikov. Stanujeta v Trstu.

Mrak Viktor, Ljubljana, 60 let, z ženo Kristino, ki je dobra kuharica. Sprejela bi vsako delo. Bivata v Spittalu.

NEUMAN Jurij, 36 let star, usnjar, prime za vsako delo. Žena Marjeta, enako. Bivata v Avstriji.

O. OREŠKOVIČ Ivan, 45 let, z ženo Rozo, doma iz Bele Krajine. Sta kmeta. Otrok Alojz, 17 let, in Štefka, 13 let. Bivajo v Avstriji.

ORNIK Rudolf, 35 let star, kmet, vinorejec, doma iz Slovenskih Goric. Žena Matilda in sin Zdenko, deset let star. Bivajo v Spittalu.

OSOLNK Janez, kmet. Žena Jožefa, kmetica. Doma sta z Gozda pri Kamniku. Imata šest otrok, od 3 do 14 let.

P. POTOČNIK Valentin, 42 let, doma iz Bevk, kmet in za vsako delo voljan. Žena Marija, doma pri Logatecu. Imata hčerko Martico, dve leti staro. Bivata v Nemčiji.

R. ROJC Mihael, 48 let, kmet in rudar, doma z Gorenjskega. Žena Rozalija. Imata družino s šestimi otroci od 4 do 23 let.

ROZMAN Janko, 51 let, kmet in krojač. Doma iz Bohinjske Bistrice. Žena Angela in sin Emil, 12 let star.

Toliko za danes. Pa še prihodnjak kaj. Zlasti če bo kaj odmeva na ta apel za sponzorje.

Manazer: Človek božji, zakaj pa tako jokaš? Boksar: Ne misli, da radi tega, ker sem izgubil, ne. . . Marveč zato, ker čaka zunaj moja žena.

Par misli iz taborišča

Lynden, Wash. — Po letu 1945 sem dlje časa živel v Avstriji, zlasti na Koroškem. Ne morem in ne smem pozabiti teh krajev, ki so tako lepi. Kajti v najhujših dneh so mi bili zavetje in dom. Kdo ne bi vzljubil koroških gora, mizlih voda, zelenih dolin in modrih jezer ter šum deroče Drave, ki nosi pozdrave daleč, daleč . . .

V vsem tem potovanju sem se ustavil v spitalskem taborišču in bival tma delj časa. Življenje je bilo enolično, hudo in samotno. Lesene barake, ki so čepale kakor stare kocke so dajale zavetišče mnogim, premnogim. Sobico si je vsakdo uredil, postavil v kot Brezjansko Marijo, molil in čakal na vrnitev. Iz dimnikov se je kadil črni dim. Večkrat sem premišljal o življenju, ki se je gnetlo kakor pod raztrgano mrelo. Otroci so letali po hodnikih, vpili in se zabavali po otroško. Glej! Nič ne vedo, da so kolonisti, daleč od doma, tam za Karavankami, pod Goldek so vrženi, kakor stara cumja. Otroci z ljubljanske Sibirije so imeli več prostora, pa niso bili tako razposajeni. Oh, otroška srca so res povsod enaka.

Čas je celil rane in veselje je osvajalo žalost. Novice iz sveta in doma so trgale obup in smeh se je držal mladih ust. Še celo starejši so se ustavili in prisluhnili slovenski pesmi, ki je letela iz mladih grl, kakor piš čez morske valove. Fantovska srca so božala in dekleta so se jim nasmihala.

Iz podobnih okoliščin se je življenje izboljšavalo in tudi rodilo veselje. Barake in sobe so bile pospravljene in olepšane. Iz gredic je dišalo in tudi gumbic niso zastoj nosili fantje. Povsod je bilo videti pridnost in napredek. Če si hotel po taborišču si spoznal, da tu živi priden človek. Bivališče je imelo značaj mesta, ker si videl napise: Glavna pisarna, trgovina, lastnik izdelkov, krojačnica, šivilje, električarji, ličarica, mizarstvo, izdelki fine mehanike itd. Ako si se ustavil na "trgu zmage" si videl mladinski dom, gimnazijo, bolnico, radio študij, doma zmage ter več privatnih podjetij, n. pr. izdelavo rešet, sit, košar. Taboriščni trg je v enem letu zasul vso trgovino v Avstriji. Takrat je bilo precej denarja, zato se je večkrat čulo: Ko so fantje proti vasi šli. . . ali pa: Moje ženske glas, mi dela kratek čas.

Veliko zaupanje so ljudje dali na teto UNRO, ki jim je skrbelo za hrano in obleko. Takrat se je vedno trlo veliko ljudi v temnem hodniku in čakalo na obleko. Redkokdaj so se odprla vrata magazina in če so se, je bil srečen, da je smel vstopiti, a še srečnejši je bil, ako je mogel izbrati kos obleke. Večkrat sem videl skozi vrata velike police naložene blaga, namreč starih ponošenih oblek ter težke bale, ki so ležale po tleh. Takrat sem si mislil: Ko bi smel vzeti s polic in bal protekcijo, bi jo nesel sredi taborišča, zažvižgal in rekel ljudem: pohodite jo kakor miš. Nisem mogel in tudi drugi ne.

Tudi gasilska četa je imela veliko opravka v taborišču. Poveljeval ji je majhen čokat mož in vedno dajal povelje: ob polenajstih morate biti vsi skupaj, da hitro nastopimo.

A največji obrat se je vršil pa v kuhinji, kjer so dnevno nastili štiri, pet ali šest tisoč lačnih ust. Veliki kotli, kuharice, dim in soproja je kazalo, da je velika družina. — Skladovnice kruha so bile ob steni. V kotu si našel prah, a drugače se je svetlikalo in izgledalo, da bo še dolgo tako vreme. Fantje — kuharji so bili veseli, ker se je večkrat slišalo iz zatamnelih prostorov glasno petje. Glas sirene, kakor bi prihajal iz rženih bilke, je trikrat na dan vabil ljudi k jedi. Kakor mrav-

ČE VERJAMETE AL PA NE

V nedeljo 26. marca bodo v Jugoslaviji volitve. Kaj volitve, še več: svobodne volitve bodo, pri katerih bo lahko vsak kandidat, kdor prisega na komunistično partijo in pri katerih bo lahko vsakdo volil po svoji mili volji, da bo le volil komunisti, ker drugih kandidatov itak ne bo. Torej na celi črti svobodne volitve, tako svobodne, da nikoli tega.

V nekem kraju na Slovenskem se je te dni vršil shod, na katerem je minister Kardelj razlagal te volitve, da bodo zabiti kmetje uvideli, kako da komunistična partija skrbi zanje. Na odru poleg Kardelja je sedel minister Rankovič, ki je boss nad policijo in je skrbno pazil, če vsak dobro posluša, kar razlaga Kardelj. Škoda bi bila, velika škoda.

lje se je takrat vlekla dolga vrsta do kuhinje in nazaj. Vsak je nesel posodo iz stare skatije, nekateri še po dve, tri. Takrat si zopet opazil revščino, ko ti drugi odpirajo usta. . .

Večkrat sva se srečala z Ribničanom Petkom. Nekoč mi reče: "Daj mi cigaret, in povem ti, koliko je vseh Ribničanov." Na! Prižgal je in nadaljeval: "Tukaj v lagarju so Gorenjci, Dolenjci, nekaj štajercov, a največ je nas Ribničanov."

"Pa koliko vas je, a?"

"Ja, z Ameriko nas je nekaj nad 140 milijonov."

"Kaj še veš?" sem ga vprašal, ko sem se prvemu dovtipu dosmejalo.

"Kaj vem? Čakaj! V šestnajsti baraki pri Ferdotu se dobi vse: med, cukar in tržaške fige za šilinge, a pik ne mara. Ampak v magazinu jih pa vzamejo. Sto pik je obleka, petdeset pik čevlji, dve piki dvajset cigaret itd. Dober denar so pike, le velja samo v naši D. P. državi. Ljudje se vedno pripravljajo naprej: v Kanado, Argentino, Ameriko in povsod. Jaz se bom pripravil in ta stara za v Edling pod ta krivo brezjo. (Edling je bilo naše pokopališče).

Smejali smo se govoričenju, ker takemu, kakor je bil Petek, ga ni nikoli zmanjkalo. Tudi veselje, smeh in zabava drži skupaj človeka ter mu odganja otožnost.

Kakor jih je mnogo odšlo v dalnje kraje, je tudi mene zaneslo tako daleč, kakor sem sedaj. Ni več tistih ljudi, tiste pesmi, kakor je bila doma in v taborišču. Le snežinke, ki jih nosi veter, so podobne našim doma. Drugače sem pa tuje med tujci. Ampak — še bom poiskal tisti kraj, odkoder sem prišel in s pesnikom zapel:

Oj zemlja rodna, moja slavna, up in nada mojih dni. . .

Teh par stavkov je vrženih na papir za tiste, ki so se od tam raztepli po svetu. Ob teh mislih poklekni, dragi bratec, pred taboriščno razpelo, pred Marijo Pomagaj in jo še enkrat prosi, kakor takrat, ko si srečno ušel z Vetrinjskega polja, za vso pot, dokler se ne vrneš, da izpolniš romarsko obljubo na Brezjah. Zajec Lojze.

Kneževič Mali kneževič potomec kneza Bismarcka, je nekoč sedel na njegovih kolenih. Kar naenkrat je vzkliknil:

Stric, ko dorastem, moram postati tako velik mož kot vi.

Zakaj, sinko moj?

Zato, ker si ti tako velik, da se te vsi boje.

Ali ne bi raje, da bi te vsi ljubili? vpraša stric.

Ne stric; kadar te ljudje ljubijo, te varajo; kadar se te pa boje, si ti, ki jih varaš.

da, če bi kdo sedel na ušesih in ne bi slišal očetovskih besed, ki jih jim vliva visoki gospod minister.

Kardelj spregovori: "Tovariši! Vaša dobra vlada je odločila dati vam priliko izvoliti nove poslance pri svobodnih volitvah!"

Po dvoran je zagrmelo navdušenja. Dva kmeta iz Posavja sta se dregnila s komolci, cesar pa v gneči ni nihče opazil. Magistrova godba izpod šmarne gore udari hostarsko himno.

Ko so odšpili, začne zopet tovariš minister: "Tovariši! Danes je 8. marca. Samo še 18 dni imate čas, da se odločite katerega kandidata boste volili na 26. marca. Letos kakor vselej, vam je vlada prihranila mnogo dela in skrbi z volitvami s tem, da boste imeli samo eno listo kandidatov. Vprašam vas, ali imajo kaj takega v tisti kapitalistični Ameriki? Nikoli!"

"Nimajo! Nimajo" je zagrmelo po dvorani.

"Seveda nimajo, ker nikjer nimajo tako prilicno in enostavno, da bi imeli samo eno stranko in samo eno volilno listo. Nikjer nimajo kaj takega, ker nikjer ne skrbijo tako za ljudstvo kot pri nas. Pa recite če ni res?"

"Nikjer ni tako, absolutno nikjer! Tako že ne!" potrdi kmet iz Tacna.

"No, vidite!" zopet povzame Kardelj. "Zato se pa ne boste mogli zmotiti pri volitvah, ker bo samo ena stranka. To je naša vlada storila samo radi tega, da boste prav volili. Kako se pa morete zmotiti, če bo pa samo ena, to je naša stranka na glasovnici."

"Toda tovariš minister ali bi ne bilo še bolj enostavno, če bi ne bilo nič volitev? Če je samo ena stranka, kar recimo, da je ta stranka proglašena izvoljenim." Tako si je upal kmet iz Mengša pripomniti.

"Vidiš, tovariš, kako imaš prav!" mu reče minister. "Veseli sem, da odpreš usta in poveš, kar misliš. (Kardelj se obrne k Rankoviču poleg sebe in mu šepne: "Zapiši ime tega človeka!") Ampak," je nadaljeval Kardelj, ko je videl, da Rankovič poizveduje po imenu tistega, ki si je upal odpreti usta, "kar želi vlada je samo, da pridete ven in da oddaste glas, vsak po svojem prepričanju. Potem ne bo mogel nihče reči, da ni vlada izvoljena z voljo ljudstva."

"In še to!" je vpil Kardelj, "pri teh volitvah morate pokazati, da ste edini, da ste lojalni, da ste zavedni, zato se morate pokazati. Pri prejšnjih volitvah ste dali vladni stranki 97.8% ali 98.5%. To je že nekaj, ampak to ni dovolj. Pri volitvah 26. marca morate dati svojih stranki, ki je edina in ki se toliko trudijo za vas, najmanj 100%, ali pa še več."

"Saj več pa ni mogoče," si upa pritegniti kmetica iz Kleč.

"Seveda, seveda, saj več menda res ni mogoče," se prisiljeno zasmeje Kardelj in šepne Rankoviču poleg sebe: "Zapiši si ime te ženske!" "To sem kar tako rekla, ker hočem, da se izrečete 100% za svojo stranko. Nihče ni siljen, saj veste da ne. Vsak lahko voli, kakor sam hoče, kar je pa delo odveč, ker v parlament ne more biti nihče izvoljen, kdor ni za našo edino partijo. Ne pozabite, kdo vas je rešil težav in skrbi, ki ste jih prej imeli s posestvi. Zdaj živite kot ptički na drevju, ali ne?"

"Tisti, ki skrbi za ptice na polju, bo skrbel tudi za nas, kaj ne tovariš?" si upa narahlo pripomniti kmet iz šmartnega, kjer so najbolj trmasti.

"Seveda, kakopak," mu smeje pritrđi minister in šepne Rankoviču poleg sebe: "Zapiši si ime tega kmetavza!"

"No, zdaj se bomo pa razšli. Ne pozabite iti na volišče 26. marca. Živijo Tito!"

Tako se je vršil in zaključil volilni shod. Tisti trije, katere je minister Rankovič zapisal, so sedeli in bodo sedeli.

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Po molitvi je predsednik dal besedo Zatrežniku iz tretjega letnika. Omenil je družine, ki so res potrebne podpore. Vsaj približno izpolnjujejo svoje verske dolžnosti in kažejo dobro voljo. Kremenčeve družine se ni dotaknil. Plesnikovo pa je še posebej priporočil. Klemen je stisnilo pri srcu. Nič ne reče. Tudi Plesnikovi so potrebni, toda Plesnik vsaj nekaj zasluži in samo dva otroka ima.

Blagajnik Križnar je poročal o stanju blagajne in o višini podpor. Fond je izčrpan, denarja ni veliko. Naj se podpore nakažejo samo res potrebnim, dokler se ne nakaplja vsaj nekaj premoženja.

Pričela se je debata. Klemen dolgo ni mogel do besede. Mošjak se je nekajkrat oglašil in poudaril, da je naloga karitativnega društva predvsem ta, da se kolonija moralno dvigne.

Nato je prišel do besede Klemen. Kaj, ko je omenil Kremenca, je Mošjak dvignil roko.

"Tega ne moremo podpirati. Strupen je."

Klemen se mu je ustavil. "Veliko družino ima in šestega otroka pričakuje."

"Tega bi se mogel zavedati," bruhe iz Moškaja.

"Otroci niso krivi četovih grehov," je zgrabilo Klemen. "Vseh ne moremo podpirati. Gledati moramo predvsem na tiste, ki se nagibajo k nam," je potegnil Primožič iz četrtega letnika iz Moškajem.

"Mislim, da nesebična ljubezen ne govori tako," je odvrnil Klemen.

Mnenja so se pričela deliti. Klemen je poizkusil dobiti večino zase. Predsednik je bil prisiljen dati predlog na glasovanje.

Klemenov predlog je bil od bit s pičlo večino. Mošjak je potegnil vrat in zaprosil za besedo.

"Zdi se mi," je hrknul, "da preveč skušamo pridobivati ljudi s kruhom, pa premalo z utemeljeno besedo. Največje zlo barakarske kolonije je moralna gnloba. To je treba ozdraviti."

Klemen ga je sredi govora oplazil.

"Siti težko verjame lačnemu, da je lačen."

Nato je zvonilo k večerni molitvi.

Točk premišljevanja Klemen skoraj ni slišal. Misli je samo na Kremenca, na pet lačnih otrok in na šestega, ki ga še ni. Plenit bo treba.

Kje jih dobiti brez denarja?

Nato se spomni svojih rjuh. Ko bi jih dal zrezati in predelati v plenice.

Misel mu je bila vseč. Za tri štruce kruha ima pa tudi še denarja.

Kljub silenciju se je Mošjak v sobi hotel nekaj izgovorjati. Klemen mu ni odgovoril. Koj jutraj je grede v Alojzijevo zanesel par rjuh k šivilji. Toliko, da bo za prvo silo. Kremenki bo vse prav prišlo.

Mošjak je ves dan bodel vanj, kakor da mu je žal nastopa na sestanku.

"Ti preveč skušaš delovati navzven, pa pozabljaš, da so ti ljudje pokvarjeni. Najprej jim je treba dati moralne opore. Potle bodo vse lažje nosili."

Mošjak skuša govoriti učeno. "Mestjan si, nikar ne govori. Lačnemu ne govori o potrpljenju, če lačen ve, da si ti sit. To je bolj praktična filozofija kot tvoje modrovanje. Za doktorat brž dosti veš, za življenje nikoli."

"Zbadaš, ker si kmetski," je togoten Mošjak.

"Kakor vzameš," je Klemen vseeno. Z Moškajem se ne čuje meniti.

V petek je Klemen dobil plenice. Obračal jih je in gledal in v srcu je bilo globoko veselje. Kremenka jih bo gotovo vesela. In Kremenec tudi.

V njegovih rjuhah bo povit Kremenčev otrok. Rasel bo, prerasel plenice in nastopil svojo pot po baraki. Nato se bo spravil na cesto, kobacal med barakami, dokler ga ne bo zagnalo življenje in ga pogonilo na pot vse barakarske kolonije.

Klemen premišlja in mu je hudo. Nič ne more proti vsemu temu, zamen se upira sili, ki buta proti njemu.

Kakor da je pred barakarsko kolonijo tabla in na njej zapisano velik črkami: Oče barakar, sin barakar, sina sin barakar. Ne iz mikaj se življenju, ki ti je zapisano in z rojstvom določeno.

Majhen je Klemen ob usodi majhnih.

Nedelje je težko čakal. Toplo mu je bilo ob misli, kako bo Kremenka pogledala. Nove plenice!

V soboto zvečer je kupil tri štruce kruha. Ko jih je prinesel v sobo, se je Mošjak našobil. Reči pa ni upal ničesar, čeprav je Klemen videl, da se komaj zdržuje.

Tako je prišla noč, tiha pomladna noč. Kostanji pod oknom so oživeli. Klemen je mislil na Jerneja, na Kremenca, na Modrišvega otroka, na barake, podobne svinjakom, in na življenje, ki je za vso ostrostjo stopilo predenj.

Mošjak je mirno dihal, Jernejeva postelja je bila v temi videti kakor visoka rakev.

Prav nazadnje se je Klemen domislil še Velike noči, počitnic in širne svobode, ki ima svoj dom tam pod gorami, kjer ljudje žive svoje življenje, preprosto in nerazvajeno.

Jelka se ne more vrniti v misli. Vročične roke Modrišvega otroka jo porivajo iz ozkega kroga.

Nedeljsko jutro. Zvonovi buče v stolnici, po cesti ljudi v zakmašnih oblekah. Klemen ne ljubi nedej v mestu. Zde se mu kakor neslan kruh. Vesel je, da ima tako malo prostega časa. Ko bi ga imel več, bi ne vedel kaj početi z njim.

Dopoldne je obiskal Jerneja. Prijazno sobico ima. Sam je v njej. Klemen mu kar zavida.

"Ti je že bilo kdaj žal, da si odšel?"

Klemenove oči ostro opazujejo.

"Nikoli. Ne vzdržal bi dolgo. Prej ali slej bi odšel. Mati so se nekaj usajali, zdaj so tiho. Sam sem se odločil, sam bom živel."

(Dalje prihodnjič)

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave

Pristop od 16. do 65. leta.

Za 25 centov mesečnega asesmenta, plačuje dobrostoječemu članu do \$100 pogrebnih stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

Častni predsednik: FRED UDOVICH, 183-22nd St., Barberton, O. Predsednik: MATT F. INTIHAR, 2141 Nauman Ave., Euclid, Ohio. Prvi podpredsednik: FRANK J. MACEROL, 1172 Norwood Rd., Cleveland 3, Ohio.

Drugi podpredsednik: IVAN GERMAN, 7502 Donald Ave., Cleveland, O. Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1012 Wooster Rd., West Barberton, O. Blagajnik: JOSEPH SHEGA, 207-23rd St. NW., Barberton, Ohio. Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6113 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 821 Alhambra Rd., Cleveland 10, Ohio. Drugi nadzornik: FRANK M. PERKO, 1092 E. 174 St., Cleveland 19, Ohio. Tretji nadzornik: ANTHONY KRAMEL, 1003 E. 66. Pl., Cleveland, O. land 10, Ohio.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: JOHN GOTTLIEB, 1845 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Drugi odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, Ohio. Tretji odbornik: DAMJAN TOMAŽIN, 973 E. 74. St., Cleveland, Ohio. Direktor atletike: JOSEPH E. LUKZ, RFD 1, Box 432, Niles, Ohio. Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze 1012 Wooster Rd., West Barberton, Ohio.

Vsem članom in odbornikom Slovenske moške zveze

Pred nekaj dnevi je bila glavna seja Slovenske Moške Zveze. Ugotovili smo razveseljiv napredek skoraj pri vseh podružnicah. Ni se le povečalo število članov, povečalo se bo v kratkem tudi število podružnic. Ze danes kličemo novim članom in novim podružnicam: Dobrodošli v naši sredi!

Vendar ne smemo biti z doseženimi uspehi nikdar zadovoljni. Vedno naprej, vedno navzgor, od enega uspeha k drugemu, še lepšemu! To mora biti cilj vseh podružnic Slovenske Moške Zveze! Več novih članov, da bo naša skupnost močnejša! V podružnice več ognja in delavnosti, da bo povsod razgibano življenje, na mesečnih sejah številnejša udeležba, la bodo navzoči člani prinesli novih smernic in pobud za vsestransko delo.

Vsi pristopimo k delu! Drug drugega podprimo, dajmo novih pobud, da bo v Slovenski Moški Zvezi vedna rast in vedni napredek! Razmišljajte, kaj bi se dalo še storiti, da bi vnesli v podružnice več razgibanosti. Več glav več ve. Svoje nasvete pošljite Zvezi.

V kratkem bomo poslali sem podružnicam nove tiskovine za mesečna poročila.

V upanju, da bo ta poziv našel stoteren odmev, pozdravjam vse naše zveste sodelavce v podružnicah Slovenske Moške Zveze.

VINCENT H. LAUTER,

glavni tajnik Slovenske Moške Zveze.

Podružnica št. 5 SMZ

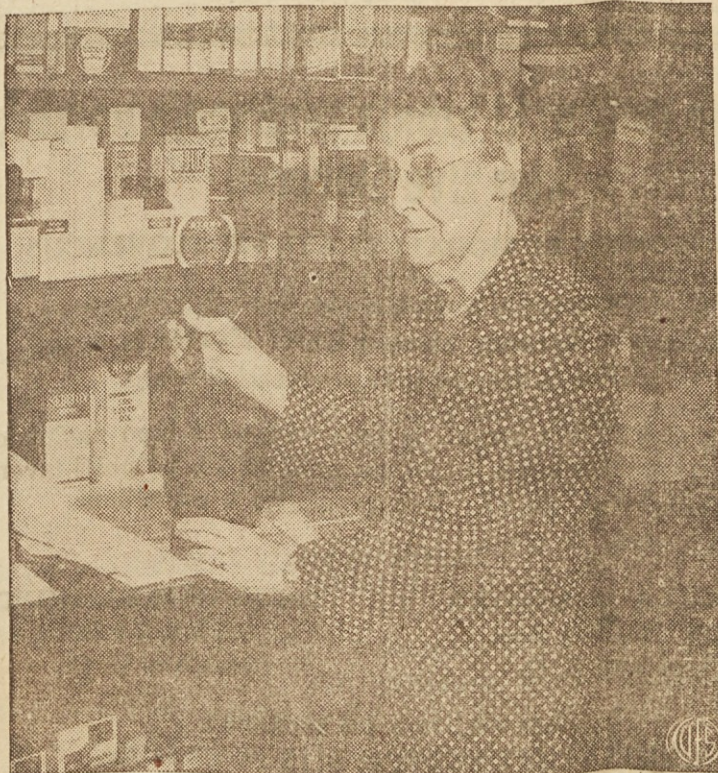
Cleveland, O. — Na zadnji mesečni seji naše podružnice, ki se je vršila 18. februarja, je bila udeležba prav povoljna, kajti članstvo se je udeležilo v velikem številu; prav lepa hvala vsem. Na tej seji smo tudi sklenili, da plača naša podružnica iz svoje blagajne 25 centov nagrade za vsakega novega člana; to je poleg nagrade iz gl. urada.

Bratje potrudimo se in na noge za novim članstvom!

Naš zapisnikar, br. Kuhar, se je precej ponesrečil v tovarni. Za roko ga je namreč prijel jermen in sreča je bila, da je bil blizu njegov pomočnik, ki je stroj ustavil, kajti drugače se ne ve, kako bi bilo s Kuharjem. Dobremu članu želimo skorajšnje okrevanje.

Zadnjič, ko smo šli od federacijske seje, smo se ustavili pri našem članu Joe Reparju, ki ima svojo gostilno na St. Clair Ave. in 79. cesti, kjer nam je prav dobro postregel in nas spravil v dobro voljo. Tudi drugim priporočamo, da se kdaj ustavite pri njem in boste videli, da vam ne bo žal, ker boste dobro in pošteno postreženi.

K sklepu pa vabim vse naše članke na našo prihodnjo redno sejo, ki bo 18. marca v navadnih prostorih in ob navadnem času.

Najstarejša lekarnarica. — 73 let stara Bertha Lister Robinson iz Rhode Island je najstarejša tamkajšnja lekarnarica in najbrž tudi najstarejša v državi, ki še vedno vrši svoje posle v lekarni.

Na tej seji bomo ukrepali tudi glede kegljanja za prihodnjo sezono. In slišal sem tudi, da bodo prišli na našo sejo tudi gl. odborniki. Torej člani, pridite na prihodnjo sejo vsi in naj nikogar ne manjka če nima res važnega vzroka. Z bratskim pozdravom, Louis Erste.

Vesti iz Chicaga

Chicago, Ill. — Koncert, ki se je vršil v dvorani sv. Štefana je izvrstno uspel. Dvorana je bila nabit polna in naš pevovodja Frank Zupan je pokazal svojo nadarjenost in da je mojster v tej stroki. Nastopile so tudi članice SZZ in sv. Štefana št. 1 sportni klub "Minstrel Group", katerih voditelj je Ralph Muha. Tudi tem moramo dati vse priznanje za njih požrtvovalnost, kajti napravili so nam obilo veselja in želimo ter pričakujemo, da bi nam zopet kaj podobnega priredili.

Dobili smo zopet eno družino v našo naselbino in sicer Mr. in Mrs. Welbl in sin, ki so zelo veseli, da zopet lahko dihaljo na svobodnih tleh. Za sponzorja jim je bil Ludvik Jelenc, ki je pa lansko leto prišel sem iz evropskih taborišč.

Naš dobri in poznani rojak Jože Oblak je bil zadnji teden v Tower, Minn., kjer se je udeležil pogreba svojega brata, ki zapušča ženo, 6 hčera in 4 sirove; star je bil 59 let in doma iz Dobrega polja. Izrekamo vsem naše globoko sožalje in ranjkemu pa večni pokoj. — J. M. zast.—

Zdravilstvo sredi ceste

Na Kitajskem je še polno zdravnikov prav domačega kova. Pri nas bi jih imeli za "padarje". Enako tako kakor ulični sokač, tudi ljudski zdravnik rad potuje ter prodaja rojakom ljubo zdravje. Prodaja ga kar po prometnih ulicah. In če ima že sokač svojo opremo, kaj šele zdravnik! Na trgu na primer, kjer se je utaboril, ga naletite sedečega in čakajočega sredi pravcave razstave steklenic, lončkov, vrečic, zelišč, kosti in raznobarnih druge šare. Marsikaj, kar je videti silno tajinstveno, služi seveda le za vabo. Če se kak bolnik odloči, da se bo dal zdraviti, se prične stvar z neizbežnim zagovarjanjem. Nato pripravi zdravnik iz bogve kak-

Se vedno na delu. — Samuel S. Fels, predsednik in aktivni uradnik Fels-Naptha Soap Co. je praznoval svoj 90. rojstni dan s tem, da je bil cel dan v svojem uradu, kot je to delal vseh zadnjih 74 let. Pred 60 leti mu je bila celo odredena zavarovalnina (insurence), ker da ni dobrega zdravlja in da najbrž ne bo dolgo živel.

šnih zelišč in drugih tvarin ob ponovnih skrivnostnih zarotbah čudotvorno pijačo, ki jo svečano izpijeta oba. Po tem uvodu se lotita pravega lečenja, ki pa ni treba, da bi bilo nadvse stvarno. Večinoma se omejujejo ulični zdravniki na določene načine zdravljenja, ki ostanejo isti, naj si bodo tudi boleznir različne. Če pa treba, izvršijo na očitnem trgu celo krvave operacije. Pomislekov, ki bi jih imeli v Evropi in Ameriki proti taki javni praksi, tam v skrivnostni Aziji ne poznajo. Malo moti čudnega lečnika pri vseh njegovih opravih poulični dirindaj, malo ga motijo radovedneži, ki prodajajo zijala pred njegovim sanatorijem. Če le nekaj nese!

Evropski potovalci so pa tudi naleteli na cestne medicince, ki hranijo v svojih lekarnah učinkovite praške, korenice in zelišča, kakor jih pri nas nobena lekarna ne premore. Prav tako je gotovo, da so na Kitajskem cepili ljudi v obrambo proti kozam že v dobi, ko se našim prednikom o sličnih pripomočkih še niti sanjalo ni. Sama prazna prevara kitajsko zdravilstvo torej le ne bo.

Druga za nas neobičajna prikazen kitajskih ulic je čistilec ušes. Ne mislite, da gre za šalo! Čiščenje, masiranje in draženje ušes je na Kitajskem docela naraven poklic, in oseba, ki ga vrši, se lahko ponaša, da je priljubljena in uvaževana. Gotova stvar je, da ne ostane mošnjček možu nikdar popolnoma prazen, tem manj, ker se udeležuje obnemem še kot brivec. Kajpada razkazuje tudi ta umetnik svoje gibe povsem javno in izmed vseh bojmov, kar jih mož premore, mu je smisel za sramežljivost morda najbolj tuj. Kitajski državljani, ki želijo postati deležni ušesne naslade, sede na nekak stolček, brivec si večje poišče iz skrinjice instrument, ki je podoben lesenj žličici, in opozori gosta z vljudnim pritiskom roke, da nagne glavo ali na desno ali na levo. Nato mu jame z žličico brskati po sluhovodu. Ko je to v zadovoljnost gospoda gosta opravljeno, vzame paličico iz roženine, opremljeno na enem koncu z biserom, ter vrta z njo po ušesu. Nato sledi draženje z drugo paličico, ki ji je na koncu pritrjen nekak ostro brušen obroč iz medi. Že tedaj je brivčeva žrtev vsa blažena. Občutki se pa stopnjujejo, ko se

oboroži operater s tenko iglo ter prične z njo po ubogem ušesu oprezno in počasi zbadati in ščegetati. Popolnejšega užitka si preprost. Kitajec ne more predstavljati. Opravek se konča s tem, da vtakne brivec v ušesno votlino nekak čop iz svile in ga po njej preceji časa vrta.

Vsakomur radi pritrjujemo, če izraža mnenje, da je točičenje ušes odvratna neumnost. Če se godi tako javno, je vrh tega še neokasnost. Zaman pa boste kaj takega dokazovali povprečnemu Kitajcu. Tudi dejstvo, da je prav radi te razvade toliko nagluhosti po vsej državi, še ni moglo ljudi dovolj spametovati.

DELO DOBIJO

Delo dobi

Sprejme se dekle ali žensko srednje starosti in pri dobrem zdravju za splošna hišna dela; mora imeti rada otroke. Dobi sobo, hrano in \$15 na teden. Katero zanima naj pokliče Ivanhoe 1-5960. (53)

Delo za žensko

Išče se dekle ali ženska, da bi pomagala pri lahkem gospodinjstvu pri slovenski družini. Pokličite HE 1-3690.

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

Proda se rabljena Grand peč, studio couch in kuhinjski set, miza in stoli. Vpraša se na 16603 Waterloo Rd. (54)

Odda se sobe

Odda se 2 opremljeni sobi na 6529 Juniata Ave. Pokličite LI 1-6516. —(54)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša v prijazni okolici; ima 8 sob, 6 spodaj in 2 zgorej, lot meri 40x120. Kupci si jo lahko ogledajo vsak čas na 1091 E. 67. St. (52)

Farma naprodaj

Naprodaj je 15 akrov farma, hiša 5 sob z vsemi mestnimi udobnostmi; nahaja se na cesti 17, ima stojnico ob cesti. Lastnik vam jo rad razkaže, če pokličite SH 1-0720. (53)

Za 2 družini

V Lakewood, južno od Madison Ave, v župniji sv. Clementa, pritličje vse v preprogah, 2 prijazni spalnice zgorej in spodaj, dvojna garaža. Blizu Lakewood rapid transit. Cena je prava za vas. Pokličite Naatz BO 2-3434.

Pilkey Realty Inc.

14417 Detroit Ave.

Realtors

Tel. AC 1-5110

(53)

5 do 6 sob bi rada

Mlad slovenski par z otrokom bi rada dobila 5 ali 6 sob v slovenski naselbini na vzhodni strani mesta. Dasta lahko dobra priporočila. Kdor ima kaj primerne je prosen, da pokliče ME 1-6785. (52)

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na obrnete na

L. Petrich — IV 1-1874

19001 KILDEER AVE.

You, too, can help through Your RED CROSS

GIVE NOW

Make This Your Buy Word For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

(One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules are—

1-POTENT—each capsule contains the daily basic needs of the five vitamins whose requirements have been established as essential to human nutrition.

2-CONVENIENT—take just one capsule today and you can forget about vitamin supplements until tomorrow.

3-ECONOMICAL—each capsule each day is all you take and all you pay for.

4-GUARANTEE—take one One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule each day for sixty days. Your money back if you are not satisfied.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Toda debela dama ni štela s besedami; pripovedovala je, kako je predsinocim stori- la napako, da je zaprla in ostavila svojo prodajalno, dra- gocenosti pa pustila tam, skrite v zidu. In tako jo že dve uri, odkar gori mesto, navdaja edi- na misel, vrniti se nazaj in vze- ti svoje imetje, pa makar da bi morala skozi ogenj. Pri mi- tnicji je stala samo zaspana straža, in voz se je brez velike težkoče odpeljal dalje, tem lag- lje, čim je gospa lagala in pri- povedovala, da hoče k neča- kinji, da ji bo pomagala stre- či soprogu, ki so ga Versailles ranili. Resne zapreke so se pričele na ulicah. Vsak hip so barikade zapirale cesto, in mo- rali so delati velike ovinke. Naposled, na bulvarju Pois- soniere, je voznik izjavil, da ne vozi dalje, in ženski sta morali peš nadaljevati pot po Sentier- ski in Jeuneurski ulici in po vsem oddelku okrog Borze.

Ko sta se bližali utrdbam, jih je zareče razsvetljevalo ka- kor beli dan. Zdaj pa jih je presenetila mirna puščobnost tega mestnega oddelka, kamor

so prihajali le tihi drhtljaji da- ljnjega renčanja. Pri Borzi so jima priletele krogle naproti, morali sta se stiskati ob hišah. Ko je debela gospa našla svojo prodajalno v ulici Richelieu nepoškodovano, je vsa srečna vztrajala, da spremi tovarišico nekaj časa po ulici Du Hazard, Sainte-Anne in naposled v uli- ci Des Orties. Zavezniki, ki so s svojim bataljonom še držali ulico Sainte-Anne, so jima iz- prva hoteli zabraniti prehod. Naposled, ko se je že danilo— ura je bila štiri — je Henrije- ta, upehana od razburjenja in napora, našla staro hišo v uli- ci Des Orties, odprto na ste- žaj. Vzpela se je po temnih, ozkih stopnicah; nato je mora- la na lestev, ki je vodila izza vrat na podstrešje.

Na barikadi v ulici Du Bac se je Mauricu posrečilo, da se je vzpel izmed svojih vreč s prstjo na kolena; in Jeana, ki je menil, da ga je pribil na tla, je navdalo upanje.

"Oh, mali moj, ali še živiš? Ali mi je res namenila sreča, zverini grdi, ki sem . . . Poča- kaj, kaj, da vidim!"

Ob jasnem svitu požara je previdno ogledal rano. Bajonet je bil predrl roko pod desno ramo; najhujše pa je bilo, da se je nato zasadil med dve re- bri in nedvomno zadet tudi ple- ča. Vseeno roka mu je visela kakor mrtva.

"Nikar ne obupaj, ubogi moj stari! Vseeno sem zadovoljen, ljubši mi je konec . . . Dovolj si storil zame; brez tebe bi bil že davno poginil lakote na ce- sti."

Toda ko ga je slišal govoriti te besede, je Jeana pograbila silna bolelost.

"Ali boš molčal! Dvakrat si me otel iz pruskih krempljev. Dolg je bil poravnani, jaz sem bil na vrsti, da ti žrtvujem živ- ljenje; zdaj pa grem in te za- koljem . . . Ah, strela božja, moraj sem biti pijan, da te ni- sem spoznal, da, pijan kakor svinja, ker sem pil že preveč krvi!"

Solze so se mu udrle iz oči ob misli na njiju ločitev tam doli v Remilly-u, ko sta se ob slovesu vpraševala, ali se zopet vidita, in kako, v kakšnih okol- nostih, žalostnih ali veselih. Torej ni nič pomagalo, da sta preživela skupaj dneve brez

kruha, noči brez spanja, ob ve- dni pričujočnosti smrti? To- rej samo za to, da sta prišla do te grozote, do tega strašne- ga, brezmišelnega bratomor- stva, sta se njiju srci v tednih skupnega junaškega življenja spojili drugo z drugim? Ne, ne; njegova duša se je upirala. "Le prepusti se mi, mali moj; rešiti te moram."

Najprej ga je bilo treba od- vesti proč, kajti vojaštvo je pobijalo tudi ranjence. Sreča je hotela, da sta bila sama, izgubiti nista smela niti minu- te. Z žepnim nožem mu je na- glo prerezal rokav ter mu sle- kel nato vso uniformo. Kri je tekla, hitej mu je povezati ro- ko s kosom platna, ki ga je od- tiral od podloške. Nato je za- mašil rano na prsih ter privezal roko čez njo. Na sredo je imel kosček vrvice; z vso močjo je zadrnil to barbarsko obe- zo, ki je nudila ugodnost, da je storila vso ranjeno stran negibno ter zabranila krvave- nje.

"Ali moraš hoditi?"

"Mislim, da."

Toda ni si ga upal odvesti tako, golorokega. Nekaj mu je nenadoma vdahnilo misel, da je stekel v sosednjo ulico, kjer je videl mrtvega vojaka; vrnil se je s plaščem in čepico. Vr- gel mu je plašč čez rame ter mu pomagal vtakniti zdravo roko v levi rokav. Nato ga je pokrtil s čepico rekoč:

"Tako, zdaj si naš človek. Kam pojdiva?"

To je bila največja zadrega. Sredi nanovo oživelega upa in poguma se je vrnil strah. Kje najdeta dovolj varno zavetje? Preiskavali so hiše in streljali vse komunarde, ki so jih zalo- til z orožjem v roki. Sicer pa nihče izmed njiju ni poznal ži- ve duše v tem oddelku mesta, nikogar, ki bi ga mogla prositi, nobenega skrivališča, kamor bi mogla izginiti.

"Najboljše," je dejal Mau- rice, "bi bilo v mojem stanova- nju. Hiša je v samotnem kra- ju, noben krst ne pride tja . . . Toda na drugi strani vode je, v ulici Des Orties."

Jean je zamolklo preklinjal v obupni neodločnosti. "Strela božja! Kako naj na- praviva?"

Da bi šla čez most Royal, ki so ga ognji oblivali z bleste- čo lučjo najlepšega solca, ni bilo niti misliti. Hip za hipom so pokali strelji na pobrezjih. Vrhutega bi bila naletela na neprekoračljivo zapreko — na goreče Tullerije in na Louvre, ki je bil zabarikadiran in za- stražen.

"To je smola; nemogoče je priti na drugo stran!" je iz- javil Jean, ki je po svoji vr- nitvi iz laške vojske živel šest mesecev v Parizu.

A nenadoma se je domislil: če je pod Royalskim mostom še kaj čolnov kakor prejšnje

čase, bi se dalo poizkusiti. Reč je bila sicer dolgotrajna, ne- varna in neudobna, toda izbire ni bilo, treba se je bilo naglo odločiti.

"Poslušaj, mali, spraviva se vseeno odtod, tu ni zdravo . . . Jaz zase porečem poročniku, da so me ujeli komunardi, pa sem jim ušel."

Prijel ga je za zdravo roko, držal ga pokoncu ter mu po- magal priti do konca ulice Du Bac, med hišami, ki so zdaj pla- menele od vrha do tal kakor orjaške baklje. Toča gorečih trsk je padala na njiju, in vro- čina je bila tolikšna, da jima je smodila lase na obrazu. Na- to, ko sta stopila na pobrezje, sta za hip ostala kakor oslep-ljena pred strašno svetlobo

požarov, ki so goreli v ogrom- nih snopovih na obeh straneh Seine.

"Sveč ne manjka", je zamr- mral Jean, nejevoljen nad to žarko svetlobo.

In šele takrat se je začutil nekoliko varnega, ko je spr- vil Mauricea po nabrežnih stop- nicah, ki vodijo na levi strani mosta v smeri reke. Tam, pod skupino velikih dreves na bre- gu vode, sta bila skrita. Sko- raj četrt ure so jih vznemir- jale črne sence, ki so se gibale na drugem, nasprotnem na- brežju. Strelji so pokali, zasli- šal se je glasen vzkrik, nato je padlo nekaj v vodo, ki se je burno vzpenila. Most je bil očitno zastražen.

"Kaj pa če bi ostala čez noč

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOV

☎ Tel. v trgovini Montrose 2369; na domu Montrose 1368-W ☎

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je Bog poklical k sebi našega ljubljenega očeta in starega očeta

Antona Remžgar

Rojeni so bili 6. junija 1864 v Dragomerju, fara Brezovica pri Ljubljani. V Ameriko so prišli maja 1901 in sicer v Wauke- gan, Ill., kjer so živeli 27 let, tukaj v Greenwoodu pri svoji hčeri pa 23 let, kjer so tudi umrli 29. januarja 1950 po 14 mesečni bo- lezni, previdni z sv. zakramenti za umirajoče. Žena mu je umrla pred 51 leti.

Spadali so k društvu sv. Jožefa št. 53 KSKJ in Srca Jezuso- vega št. 1533 COF v Waukegan, Ill.

Pogreb se je vršil 1. februarja s slovesno črno peto sv. mašo v domači cerkvi sv. Družine na Willardu, Wis., katero je daroval č. p. Odilo Hainšek ob asistenci Rev. John Novaka in Rev. J. Klopčiča, ki so ga tudi spremlili na farno pokopališče sv. Družine, kjer je bil položen k večnemu počitku ob navzočnosti sorodnikov, sosedov in prijateljev.

V dolžnost si stječemo, da se iskreno zahvalimo pred č. p. Odilo za podeljene sv. zakramente in molitve ob krsti. Ravno tako tudi č. p. Father J. Novaku. Iskrena hvala tudi bivšim g. župnikom: Rev. p. Raphael Stragišer in Rev. p. Bernard Ambrožič. Hvala tudi vsem drugim, ki so ga obiskovali v njegovi boleznini in ga tola- žili. Zahvala vsem, ki so gapišili kropit in molit ob njegovi krsti. Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovane sv. maše tu na Willardu in v Waukeganu, Ill. Ravno tako hvala za darovane cvetlice in vence sosedom in sorodnikom in za poslano iz Waukegana. Iskrena hvala društvu sv. Jožefa št. 53 KSKJ in Srca Jezusa št. 1533 COF, Waukegan, Ill. za sv. maše tam in poslano sem ter za vso naklonjenost. Zahvala tudi K. S. K. Jednoti.

Hvala pogrebniemu zavodu Tony Schiller in Harold Frend za oskrbo pogreba. Hvala pogrebem in vsem, ki so dali na raz- polago avtomobile za pogreb.

Prav prisrčna hvala sorodnikom, prijateljem in vsem, ki ste se udeležili pogreba od blizu in daleč, posebno tudi onim, ki ste prišli iz Racine, Wis., Waukegan, Ill., North Chicago in Chicago, Ill., ter vsem, ki ste nam pomagali na katerikoli način ob tej težki uri in nam šli na roke. Naj vam ljub Bog stotero povrne vse.

Vam pa, predragi in ljubljeni oče, ki ste v Gospodu zaspali in se ločili od nas, želimo, da počivate v miru v svobodni ameriški zemlji. Na svidenje nad zvezdami.

Zalujoči ostali:
MRS. FRANK (MARY) GOSAR, hči; FRANK GOSAR, zet;
ANTONIA FENDER, hči;
vnuki: MRS. MARY ARTAC, ANTHONY GOSAR,
SISTER M. ANTONIA, MRS. SOPHIE TRUNKEL,
MRS. ANNA SLADIČ, CECILIA in ANGELA GOSAR
pastorki: MARY REMŽGAR, FRANCES JANSA, No. Chicago, Ill.;
RAY PIVEK, Racine, Wis.; ter več drugih sorodnikov tukaj
in IVANA MAUSAR ter TOMAŽ RUPNIK v Jugoslaviji
Greenwood, Wis., 13. marca 1950.

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENC!"

soglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman, pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovno sliko (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Naprodaj tudi pri tvrdkah:

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa- njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. HE 1-2730

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodni- kom, prijateljem in znancem, da je odšel v nebeske višave naš ljubljeni soprog, oče, sin in brat

Joseph Blatnik

ki je previden s tolažili sv. vere mirno zatisnil svoje mile oči dne 12. februarja 1950. Njegovo dušo smo izročili Bogu, truplo pa materi zemlji dne 16. februarja na Kalvarijo pokopališče.

Blagi soprog in oče je bil rojen 2. junija 1906 v Clevelandu. Ob času smrti še ni bil 44 let star.

Prav z globoko hvaležnostjo se želimo zahva- liti č. g. Father Hoelle od Cathedral Latin šole za pogrebno sv. mašo. Hvala č. g. Father Slapšaku in Father Sodji za asistenco pri pogrebni sv. maši. Hvala Father Slapšaku za obiske v boleznini, za več- kratne molitve ob krsti ter za tolažilne besede.

Prav lepa hvala vsem, kateri so darovali za sv. maše, ki se opravljajo za mir in pokoj prerano umrlega soproga in očeta. Hvala vsem, ki so daro- vali toliko krasnih vencev in cvetlic in so tako lepo okrasili njegov zadnji dom na zemlji.

Hvala delavcem in njegovim prijateljem pri Cleveland Pneumatic Tool Co. za tolažilne besede, za darovano sv. mašo, za venec in brezplačne avto- mobile. Hvala predelavcu Mr. Benson v tovarni za številne obiske v času boleznini in za tolažbo ob izgubi najdražjega.

Hvala očetu Mr. Vencel Blatniku, dasi sam žalosten je še nas tolažil in nam delil prav očetov- sko ljubezen in skrb.

Hvala vsem, kateri so blagega pokojnika pri- šli kropit, so molili za njegovo dušo, nas tolažili v veliki žalosti. Hvala vsem, kateri so dali svoje av- tomobile brezplačno na dan pogreba in ga spremlili na zadnji poti v večnost.

Hvala sosedom, ki so skozi 8 dni hodili molit za njegovo dušo. Prav lepa hvala Mrs. Margaret Peskar, ki je vse večere molila sv. rožni venec. Hvala Ivanu Zormanu za zapete žalostinke. Hvala pogrebniemu zavodu Louis Ferfolia za vzorno vod- stvo pogreba in za vso pomoč.

Ti pa, ljubljeni soprog in oče, kako si pre- zgodaj nas zapustil! Kako milo gledamo po hiši in Te kličemo, pa Tvoja usta so zaprta, Tvoje telo mirno leži v hladnem grobu. Tod Tvoja duša pa plačilo uživa pri Bogu Stvarniku.

Saj kakor si bil ljub nam in si skrbel za nas, tako si bil ljub tudi Bogu, zato Te je vzel k sebi. Le eno prošnjo imamo do Tebe in to je: prosi za nas preostale pri Bogu, da kadar nas božja Pre- vidnost pokliče za Teboj, da se zopet vidimo, saj sveta vera nas uči, da vidimo se nad zvezdami. Po- čivaj mirno, ljubi oče, spavaj sladko, moj soprog, saj božja volja to je bila, da vzel od nas Te je ljubi Bog.

Še vedno zalujoči:

ANNA BLATNIK, soproga
DOLORES, BETTY, hčeri
VENCEL BLATNIK, oče
FRANK BLATNIK, brat

JANE, MARY poroč. YAX, in FRANCES, sestre

Cleveland, Ohio, 15. marca 1950.

V BLAG SPOMIN
SEDMO OBLETNICE SMRTI DRAGE
SOPROGE IN MATERE

Agnes Dežman

katera je zatisnila svoje mile oči za vedno dne 15. marca 1943

Zgodnje spomladne rože zopet te pozdravljajo, to je znak, ki kaže, da vedno se te spominjamo. Spavaj mirno v hladni zemlji.

Zalujoči:
SOPROG in OTROCI
Euclid, Ohio, 15. marca 1950.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

IVAN JONTEZ